

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afvigelser i 1915—16 fra Bestemmelserne i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 om Afholdelse af Øvelser ved Bornholms Væbning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1671).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 3215) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lodsvesenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3239).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birch: Det foreliggende Lovforslag er fremkaldt ved en af Folketinget i Loven af 8. Juni 1912 indført Revisionsbestemmelse. Revisionen har til Formaal særlig for det første „at indføre tidssvarende Bestemmelser angaaende Pligten til at tage Lods under Bugsering“ og for det andet „at undersøge, hvorvidt Bestemmelserne om Fortjenesten ved Farvandslodning i § 41, 1ste Stykke, har virket tilfredsstillende“. Ministeriet kalder det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man har benyttet denne Lejlighed til at forelægge det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, og som omfatter ikke mindre end 57 Sider. Jeg maa sige, at jeg ved at gaa denne Sag igennem er kommet til at tænke paa, at vore Sømænd maa have forandret sig en Del, siden Tode for ca. 150 Aar siden skrev Sagen om, at „Vi Sømænd gør ej mange Ord“.

Jeg er ked af det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Det forekommer mig ganske unaturligt, at Folketinget, naar det for

kun tre Aar siden har beskæftiget sig saa indgaaende med Lodssagen, som Tilfældet den Gang var, paa ny skal beskæftige sig med denne Sag i et saadant Omfang, som Ministeriet nu har indbudt til. Jeg finder det ligefrem pretentiøst, at en saa lille Etat i den Grad lægger Beslag paa Tingets Opmærksomhed og Arbejdskraft. Jeg tror, at vi vilde komme ud i et Uføre, hvis enhver tilsvarende dansk Statsinstitution eller enhver dansk Institution, der har Forbindelse med Staten, vilde stille saa store Krav til Lovgivningsmagten, som her er sket. Og Stillingen bliver endnu vanskeligere for Rigsdagen derved, at man paa en hel Række Punkter har omordnet hele Stoffet saaledes, at det kræver et ganske betydeligt Arbejde, før man finder de Punkter, hvor der er sket Forandringer.

Jeg anerkender til fulde de Vanskeligheder, der foreligger for Statsmagten, naar den skal ordne Lodsforholdene, der, som sagt, frembyder en Mængde vanskelige Punkter. Men jeg er ikke desto mindre i høj Grad betænkelig og til Dels utilfreds dels med, at dette vidtløftige Lovforslag allerede nu er fremkommet, dels med en Række af dets Enkeltheder. Ministeriet udtaler i sine Bemærkninger til Lovforslaget som Begrundelse af dets Indhold, at „man har haft Opmærksomheden henvendt paa Bemærkningerne i Folketingsudvalgets Betænkning af 10. Maj 1912“. Jeg har søgt at følge denne Sag, men jeg kan ikke se rettere, end at man nærmest maa have haft sin Opmærksomhed henvendt paa Folketingets Betænkning, for at man derved kunde undgaa at rette sig efter de Hensstillinger og de Tanker, som Folketingsudvalget i sin Tid har nedlagt i denne Betænkning. Jeg er i Virkeligheden kun delvis eller forholdsvis tilfreds med et eneste Punkt i Lovforslaget, nemlig den Del, der vedrører Forholdene under Bugsering. Jeg siger kun „forholdsvis tilfreds“, fordi det forekommer mig i og for sig at være saa rasende unaturligt, at et Skib, der, hvis det bevæger sig gennem et Farvand ved egen Kraft, det være sig Sejlkraft, Dampkraft eller Motorkraft, ikke er pligtig til at tage Lods, under andre Omstændigheder er underkastet Lodstvang i det samme Farvand. Vi ved imidlertid, at der i det foreliggende Lovforslag er indført en Bestemmelse, der alene sigter til at undgaa, at saakaldte „Kendtmænd“ ved at gaa om Bord i et Fartøj, der kun tilsyneladende bugserer et større Fartøj, tilsniger sig Lodsernes Fortjeneste. Her foreligger noget, som man vel kan